

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **P.K.**, trvale bytem xx, nyní bytem xx, proti žalovanému **Městskému úřadu Česká Lípa**, se sídlem nám. T.G. Masaryka č.1, Česká Lípa, o žalobě proti exekučnímu příkazu žalovaného čj. MUCL/21899/2012 ze dne 30.3.2012,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti exekučnímu příkazu Městského úřadu Česká Lípa čj. MUCL/21899/2012 ze dne 30. 3. 2012 se o d m í t á .**
- II. **Žalobci P.K. se v r a c í z účtu Krajského soudu Ústí nad Labem částka 3.000,-Kč, a to do 15-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný městský úřad svým ve výroku usnesení označeným exekučním příkazem ze dne 30.3.2012 přikázal, aby z účtu P.K. vedeného u xx byl vymožen nedoplatek v celkové výši 7.380,-Kč na základě vykonatelných platebních výměrů a částka 500,-Kč jako náklady exekučního řízení.

P.K. podal v předmětné právní věci žalobu k Okresnímu soudu v České Lípě dne 4.7.2012, tedy v zákonné lhůtě podle § 247 odst. 1) o.s.ř. s přihlédnutím k fikci doručení exekučního příkazu podle § 49 odst. 3) z.č. 280/2009 Sb., daňového řádu (DŘ).

Žalobce P.K. ve své žalobě a v jejím doplňku namítá nezákonnost postupu městského úřadu a tu spatřuje především v tom, že mu nebyl exekuční příkaz řádně doručen. V místě trvalého pobytu se již léta nezdržuje a fakticky bydlí na adrese v xx. Přitom nic nebránilo městskému úřadu, aby si jeho faktickou adresu zjistil např. v součinnosti s xx, která jeho aktuální adresu zná. Jeho účet byl zablokován a o exekuci se dozvěděl až z výpisu z účtu. Nemohl proto uplatnit ani opravné prostředky. Dále je přesvědčen o tom, že vymáhání poplatků za období let 2004 až 2008 je již promlčeno. V doplňku žaloby poukazuje dále na to, že byl od 27.2.2012 v pracovní neschopnosti a v květnu 2012 hospitalizován v Krajské nemocnici Liberec. O exekuci se dozvěděl až z výpisu z bankovního účtu ze dne 31.5.2012. Navrhuje proto zrušení exekučního příkazu a vrácení již stržené částky 7.880,-Kč.

Žalovaný městský úřad jednak popisuje průběh doručování exekučního příkazu a dále poukazuje na to, že jinou adresu, než adresu trvalého pobytu k dispozici neměl. Protože zde zásilky nepřebíral a byl neznámého pobytu, bylo mu doručováno veřejnou vyhláškou.

Podle § 5 z.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) „*nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.*“

Podle § 68, písm. a) s.ř.s. „*žaloba je nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na jeho újmu změneno k opravnému prostředku jiného.*“

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující.

Žalobou stíhaný exekuční příkaz byl vydán podle § 178 odst. 1, odst. 5, písm. b) z.č. 280/2009 Sb., daňového řádu (DŘ) a písemné vyhotovení předmětného příkazu obsahuje řádné poučení o odvolání ve smyslu § 178 odst. 4) DŘ, tedy o řádném opravném prostředku, který zákon připouští.

V době správního řízení žalobce měl a doposud má trvalý pobyt v ul. xx. Jak soud ověřil zprávou Obecního úřadu xx ze dne 16.1.2013, žalobce se v této obci zdržuje. Jak soud dále ověřil obsahem správního spisu, a opak netvrdí ani žalobce, nikdy nebyl Městský úřad ČL žalobcem informován o svém skutečném pobytu, jeho aktuální pobyt neznal, a proto Městský úřad doručoval exekuční příkaz ze dne 30.3.2012 na adresu trvalého pobytu žalobce v ČL. Místo jeho faktického pobytu v xx se městský úřad dozvěděl poprvé až z P.K. z 19.6.2012, doručeném úřadu dne následujícího.

Městský úřad jako správce daně nepochybil, pokud doručení provedl podle § 39 odst. 2, písm. a) DŘ za použití § 40 a 44 odst. 1) téhož zákona (a to dokonce i na libereckou adresu) a bylo jen věcí žalobce, aby případně alespoň na poště zanechal adresu svého skutečného pobytu, což žalobce o své újmě neučinil. Soud ověřil, že městský úřad učinil vše, co bylo v jeho možnostech, aby žalobce zásilku obdržel. I předmětný exekuční příkaz, doručovaný bance (xx, a.s.) a označený údajem o místě trvalého pobytu žalobce, byl bankou přijat bez problémů, a proto ani z tohoto nemohl žalovaný vyvozovat nezbytnost pátrat po skutečném pobytu žalobce v součinnosti s bankou. Protože nebylo možno žalobci zanechat ani výzvu (neexistence poštovní schránky, jak vyplývá ze sdělení pošty na obálce), zásilka byla vrácena odesílateli, který ji řádně v souladu s ust. § 49 odst. 1, písm. a, odst. 3) DŘ doručil veřejnou vyhláškou s účinky doručení (fikcí).

Tím, že žalobce neprovedl řádná opatření směřující k tomu, aby správní orgán či alespoň pošta mohly znát adresu jeho skutečného pobytu (v xx), sám zapříčinil stav, že se mu muselo být doručováno veřejnou vyhláškou s účinky řádného doručení a pokud žalobce neuplatnil své odvolací právo, protože o zásilce nevěděl, pak to jde výhradně na vrub žalobce. Žalobce se o exekuci dozvěděl z výpisu z účtu z 31.5.2012, proto mu nic nebránilo v tom, aby po zjištění podrobností podal v zákonné lhůtě odvolání.

Jeho podání ze dne 19.6.2012 ale nelze ani podle obsahu za odvolání pokládat, jedná se jen o žádost o informaci ohledně exekuce a o sdělení o místě faktického pobytu.

Žalobce podal žalobu proti exekučnímu příkazu, tedy proti rozhodnutí učiněném v prvním stupni a nevyužil řádného opravného prostředku, který připouští zákon.

Soudu proto nezbylo, než žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1, písm. d) s.ř.s. za použití § 68, písm. a) téhož zákona jako nepřipustnou, aniž se jí mohl zabývat věcně.

Žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 3.000,-Kč. Protože byla žaloba odmítnuta, soud vrací žalobci tuto částku z účtu Krajského soudu v Ústí n/L do 15-ti dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10 odst. 3, věta poslední z.č.549/1991 Sb).

Žaloba byla odmítnuta, a proto soud rozhodl i tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 27. února 2013

Mgr. Karel Kostecký, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Zita Frydrychová